

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 57

гр. ХАСКОВО, 09.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, V-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ

като разгледа докладваното от ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ Частно наказателно дело № 20235600200078 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.244 ал.5 от НПК

С Постановление от 12.01.2023г. на ОП – Хасково на осн. чл.244 ал.1 т.2 от НПК, е спряно наказателното производство по д.п. № 372/2022г. по описа на РУ– Свиленград.

Недоволен от постановлението е останал адв.К. от ***, преупълномощен от *****, последното повереник на пострадалата З. Ф., който го обжалва в срок с искане за отмяната му и връщане делото на прокурора с указания за приложението на закона. В жалбата се излагат доводи за неправилност на постановлението като се сочи, че прокурорът необосновано приел, че авторът на извършеното на 06.09.2021г. престъпление по транспорта, квалифицирано по чл.343 ал.4 вр. ал.3 б. „Б“ пр.1 вр. ал.1 и чл. 342 ал.1 от НК не бил разкрит въпреки, че се събрали достатъчно доказателства сочещи като евентуален извършител св.Я. М. за когото могло да се предположи че в един момент с автомобилът си препречил пътя на автомобила в който пътували пострадалите, в резултат на което настъпило ПТП довело до съставомерния резултат. Посочената версия при разследването не била изследвана и изводите на прокурора за оневиняването на св. М. се явявали прибързани и необосновани, а без изясняване на евентуалната възможност за авторството на деянието в негово лице, липсвало основание за спиране на разследването.

Окръжна Прокуратура Хасково не е взела становище по жалбата.

На досъдебното производство няма привлечен обвиняем.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата и се запозна с ДП № 372 / 2019г. по описа на РУ – Свиленград намира, че жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл.244 ал.5 от НПК. Досъдебното производство е образувано на 06.09.2019г. при условията на чл.212 ал.2 от НПК с първото действие по разследването – оглед на местопроизшествие и водено първоначално под надзора на РП – Свиленград за

престъпление по чл.343 ал.1 б. „Б“, вр. чл.342 ал.1 от НК – за това, че на 06.09.2019 г. на АМ – Марица при км. 89 в землището на гр.Л., при управление на л.а. „Ауди“ с рег. № ***** в нарушение на правилата по ЗДВП, причинил по непредпазливост средна телесна повреда на З. Р. Ф.. На 17.12.2019г. настъпила смъртта на С. Ф.- водач на л.а. „Ауди“, престъплението е преквалифицирано по чл.343 ал.1 б. „В“, вр. чл.342 ал.1 от НК, досъдебното производство изпратено по компетентност на ОП Хасково и прието от последната с постановление от 17.20.2020г. От събраните до момента доказателства е установено, че на 06.09.2019г. сутринта, пострадалата С. Ф. с лекият си автомобил „Ауди А3“ с рег. № *****, който бил с две врати и *** на цвят, заедно с майка си З. Ф. която се возела до нея на предната дясна седалка и свидетелите Н. А. и М. В. пътуващи на задната седалка / първия зад водача, а втората - св.В. до него/, се движели по АМ „Марица“ в посока към гр.С. Видимостта била добра, а трафикът натоварен. След като минали отбивката за гр.Л. и бензиностанция „****“ участъка от пътя бил прав и пострадалата С. Ф. която била правоспособен водач, управлявала автомобила със скорост около 130 / 140 км./ч., изпреварила няколко автомобила и продължила движението си в лявата пътна лента на автомагистралата. В същия момент около 07.40 ч. при км. 89+000 неустановен автомобил движещ се в същата посока но в дясната пътна лента, на известно разстояние пред автомобила управляван от пострадалата С. Ф., без да подаде ляв пътеуказател започнал да навлиза в лявата пътна лента пред автомобила на пострадалата С. Ф. при което последната натиснала спирачка и завила с волана наляво. Въпросният неустановен автомобил се върнал в дясната лента за движение, но управлявания от С. Ф. лек автомобил „Ауди“ излязъл от платното за движение, изгубил напречната си устойчивост пострадалата не могла да го овладее и се ударил в еластичната ограда разделяща двете срещуположни пътни платна на автомагистралата. При удара част от еластичната ограда се разкъсала, навлязла странично от дясно в управлявания от пострадалата Ф. лек автомобил, при което настъпило ПТП и на последната била причинена тежка черепно мозъчна травма – субарахноидален кръвоизлив и травма на гръдния кош, а на майка й - З. Ф. – открито счупване на костите на дясната подбедрица. Телесни увреждания на пътуващите отзад свидетели А. и В. не били причинени. В същото време и в същата посока, по автомагистралата с личния си автомобил „Рено Сценик“ *** на цвят с рег. № *****, пътувал св. Я. М. който бил служител в **** и отивал на работа. Според показанията му се движел в дясната пътна лента, чул зад себе си силен шум от спирачки, не видял ПТП в лявото огледало но отбил и спрял в аварийната лента на около 200 м., слязъл и видял ПТП, като в този момент движението по автомагистралата продължавало. Свидетелят отишъл до мястото на ПТП и помогнал на свидетелите А. и В. да излязат от катастрофиращия автомобил през задното му странично стъкло. В това време свидетелите Т. и Я. – служители в *****, пътували със служебен автомобил в насрещното платно на автомагистралата, видели ПТП и св.М. който им казал, че произшествието станало зад него докато пътувал за работа. Автомобилът му според показанията на тези свидетели се намирал в скоростната пътна лента, а зад него на около 100 м. бил катастрофиращия автомобил. Посочените двама свидетели се придвижили до мястото на ПТП и установили, че С. Ф. и майка й – З. Ф. са на предните седалки в катастрофиращия автомобил. Първата била в безсъзнание, а втората

изпитвала силна болка и викала. Свидетелите А. и В. били извън автомобила в аварийната пътна лента, били изплашени и не казали нищо за ПТП. Полицейските служители подали сигнал за ПТП в дежурната част на ОД МВР – Хасково, от там сигнал бил подаден на тел.112, пристигнали екипи на ЦСМП и двете пострадали били откарани в МБАЛ – Х.. Пристигнали и свидетелите П. и Б. също **** които регулирали движението и не разговаряли със свидетели А. и В.. Бил извършен оглед на местопроизшествието и образувано досъдебното производство. Първоначално пострадалите били лекувани в МБАЛ – Х., впоследствие през същия месец преместени в УМБАЛ *****, но въпреки проведеното лечение на 17.12.2019г. пострадалата С. Ф. починала. Според СМЕ № 277 / 2019г., смъртта ѝ се дължала на дихателна недостатъчност настъпила в резултат на тежък възпалителен процес на белите дробове /двустранна хипостатична пневмония/ за което допринесло ПТП с последващото продължително залежаване в лечебното заведение, като смъртта ѝ се намирала в причинно следствена връзка с ПТП. Инфекцията на оперираното счупване на дясната подбедрица на пострадалата З. Ф. не могла да се овладее и в ***** в *** била извършена ампутация на десният ѝ крак на ниво бедро. Съгласно заключението по изготвената СМЕ № 151/2021 г. в резултат на ПТП ѝ била причинена загуба крайник – на десния крак, представляващо тежка телесна повреда по смисъла на чл.128 от НК. В хода на разследването свидетелите Н. А. и М. В. които са очевидци, били разпитани два пъти. Първият им разпит бил в деня на случилото се и според показанията на св.А. който заявил, че наблюдавал пътя, въпросният лек автомобил който навлязъл в тяхното платно отстоял на около 5 метра /напред / и навлязъл около 1 метър в тяхната лента. Свидетелят определил автомобила по марка като „Опел Зафира“ или наподобяващ такъв, ***** на цвят, но не забелязал регистрационният му номер. Според св. В. автомобилът бил *** или *** на цвят, отстоял между 5 и 10 метра от техния и навлязъл с половината си в тяхната лента, като бил с *** регистрация. По делото са положени усилия за установяването на въпросния автомобил, като са изискани записи обхващащи времето около ПТП от камерите на АПИ. Според отговора, преброителната камера на контролната точка до гр.Л. не работела. Дадена е извадка от точката на с. М. и от нея установен л. а. „Опел Зафира“ с рег. № ***, преминал на инкриминираната дата в 07.35 ч. Въпросният автомобил бил издирен и на 03.12.2019г. огледан като веществено доказателство, по същия не били установени следи от удар, а видно от направените му снимки нямал и затъмнени стъкла. Автомобилът бил собственост на св.Х. Х. който на инкриминираната дата и час го управлявал, като пътувал със семейството си и отрекъл да става причина за ПТП или виждал такова. В същата насока са и показанията на съпругата и дъщеря му. Във вторите си показания дадени на 15.01.2020г. свидетелите А. и В. не разпознали автомобила на св.Х., като този предизвикал ПТП като заявили, че огледания автомобил приличал на въпросния. В тези показания св.А. категорично заявил, че неустановения автомобил бил „Опел Зафира“ с подобен цвят като огледания, а св.В. заявила освен, че бил с **** регистрация и имал в номера си цифрат ** или *** и, че задното му стъкло било затъмнено поради което не видяла лицата пътуващи в него. От заключението по автотехническата експертиза се установило, че габаритните технически ширини на л.а „Ауди“ и л.а. „Опел Зафира“ били по 1.74 м. Лявата пътна лента

на автомагистралата установена при огледа според отразеното от вещото лице, била с ширина 4.30 м. Безопасното минимално странично разстояние за разминаване между двата автомобила е определено на 80 см. при скорост на първия 140 км./ч. В заключението е посочено, че при внезапно навлизане на лек автомобил от типа на „Опел Зафира“ с половината си габаритна ширина със скорост от 80 км./ч или 100 км./ч. от дясната, в лявата лента на разстояние 2, 5 или 10 м. пред автомобила управляван С. Ф., страничното безопасно разстояние било 41 см., а при навлизането с 1 м. - 28 см. Така динамичните коридори на двата автомобила се припокривали и вероятността за контакт била твърде голяма, а при навлизане с пълен габарит ударът бил неизбежен. Безопасното разстояние на което следвало да отстои навлизащия автомобил за да не настъпи ПТП е определено на 50.43м. при скорост 80 км./ч. и 25.21 м. при скорост 100 км./ч. Според заключението причините за ПТП не били от техническо естество, водачът на лекия автомобил „Ауди“ имал техническата възможност да възприеме състоянието на участъка от магистрала, съобрази действията си с него и не създаде предпоставки за ПТП запазвайки контрол върху автомобила. В хода на разследването пострадалата З. Ф. била разпитана в присъствието на повереникът си. В показанията си тя също заявила, че автомобилът навлязъл от дясната лента в лявата пред техния, бил ***** на цвят с регистрация „****“ и цифра ** или *** в номера, а след навлизането продължил движението си наляво към мантинелата. Посочила също, че след ПТП св.А. излязъл от предния панорамен прозорец на катастрофирания автомобил. На тази свидетелка бил предявен фотоалбума от огледа на лекия автомобил собственост на св.Х., при което и тя не го разпознала категорично като автомобилът отнел предимството им и заявила, че въпросният автомобил бил тъмно зелен на цвят като имал на таванът си стойки за багаж. В същата насока за цвета и регистрацията на въпросния неустановен автомобил са и показанията на пострадалия св.С. Ф. – **** на починалата, като за неустановения автомобил той преразказал казаното му от св.А., св.В. и съпругата му. Към инкриминираната дата св. Р. Ф. – **** на починалата и също пострадал не бил в страната и е разпитан на 05.05.2021 г. в присъствието на повереника. В показанията си този свидетел заявил, че от свидетелите А. и В. разбрал, че автомобилът който препречил пътя им и станал причина за ПТП, бил миниван „Опел Зафира“ с ***** регистрация, имал цифра **** в регистрационният си номер, на цвят бил ***** и се управлявал от *****. Явно по този повод на 07.09.2021г. бил извършен повторен разпит на св.М., в който той заявил, че на инкриминираната дата бил извикан в **** с автомобилът си, който бил показан на свидетелите В. и А. и те не го разпознали като автомобилът свързан с настъпилото ПТП. Впоследствие за отстраняване на възникнали противоречия е проведена очна ставка между св.М. и св. З. Ф..

При така установените обстоятелства в обжалваното постановление е прието, че поради липсата на контакт на катастрофирания автомобил с друг при настъпването на ПТП и предвид събраната доказателствена съвкупност, извършителят на деянието не е разкрит и по тези съображения на осн.чл.244 ал.1 т.2 от НПК, наказателното производство по досъдебното производство е спряно. Макар в постановлението да е посочено, че спряното досъдебно производство е № 372/2022г. по описа на РУ – Свиленград съдът намира, че

последното относно годината е техническа грешка и спряното видно от обстоятелствената част на постановлението, е настоящото. В случая съдът не споделя изложеното в жалбата против постановлението, че са събрани доказателства за виновността на конкретно лице в извършване на престъплението, които да са достатъчни по смисъла на чл.219 ал.1 от НПК за повдигане на обвинение. Такъв категоричен извод не може да се направи от показанията на св.Р. Ф. от тези на св.З. Ф. и свидетелите А. и В. Последните трима са очевидци на случилото се, но в показанията си не са сочат, че автомобилът навлязъл в лентата им за движение се управлявал от *****. В показанията на св. З. Ф. не се сочи и неустановеният автомобил преди да навлезе в лявата лента, да ги задминал в дясната. За пръв път такива твърдения има при предявяването на разследването на тази пострадала в присъствието на повереника както и, че въпросният автомобил бил **** на цвят. Очевидците не са единодушни относно цвета на неустановения автомобил като св. А. единствен определящ марката му е категоричен, че бил „Опел Зафира“ **** на цвят в каквато насока относно цвета, са и показанията на св.З. Ф.. Единствено свидетелката В. в първите си показания е заявила, че автомобилът бил *** на цвят с **** регистрация, после конкретизирала и цифри от номерът му. Последното съответства донякъде на цвета на автомобила управляван от св. М., който макар да не е „Опел Зафира“, е „Рено Сценик“ ***** на цвят, както заявил самият той. Този модел автомобил е също миниван, в случая е с **** регистрация и съдържа цифрата *** в регистрационния си номер каквато очевидките твърдят, че имало в номера на неустановения автомобил. Вярно е, че св.М. е единствения който се притекъл на помощ при настъпилото ПТП, но в показанията му са налице противоречия, които не са отстранени. Последния при очната ставка е заявил, че при спирането с автомобилът си в аварийната лента се намирал на около 15-20 м. от катастрофирания автомобил, а в първоначалните си показания, че отстоял на 200 м. Спирането на посоченото разстояние от 15-20 м. ако свидетелят се движел със скоростта от 90 км./ч. в дясната лента преди катастрофирания автомобил, е обективно невъзможно предвид скоростта му и би означавало да се е движел след катастрофирания автомобил и видял ПТП, а такива обстоятелства свидетеля не твърди. Посоченото от него относно мястото на което спрял е в противоречие и с изложеното в показанията на полицейските служители Т. и Я. според които автомобилът на свидетеля се намирал не в аварийната лента както той твърди, а в лявата лента на автомагистралата, на 100 м. пред катастрофирания автомобил. На следващо място, св.М. в последните си показания заявил, че на инкриминираната дата бил извикан с автомобилът си в *****, автомобилът му бил представен на очевидците А. и В. и от тях не бил разпознат като отнелият предимството, довело до ПТП. В кориците на делото освен показанията на този свидетел, липсва установяването на това обстоятелство с други способности на НПК, като такива данни липсват в разпитите на очевидците А. и В. на които явно такъв въпрос според отразеното в протокола и от последният им разпит, не е задаван. Освен изложеното, св.В. заявила и, че отнелия предимството им автомобил бил със затъмнено задно стъкло, такова огледания „Опел Зафира“ няма, а автомобилът на св.М. не е оглеждан. Съдът не може да указва на прокурора дали да привлече определено лице към наказателна отговорност и в тази насока жалбата е несъстоятелна, но предвид изложеното за изясняване на обективната

истина е необходимо да се установят и разпитат и полицейските служители пред които двамата свидетели очевидци изложили цитираните във вторите показания на св. М., обстоятелства, че не разпознали на инкриминираната дата автомобилът му като участник в пътната ситуация довела до ПТП . Необходимо е да се изясни и какво е било обективното състояние на автомобилът на посочения свидетел към инкриминираната дата и имал ли е затъмнено задно стъкло, каквото св. В. твърди че имал неустановеният автомобил. Спирането на разследването поради неустановяване на извършителя е възможно единствено когато са извършени всички необходими и възможни следствени действия и те не са довели до разкриването му, което по настоящото дело за момента не е сторено и в тази насока жалбата е основателна. По изложените съображения атакуваното постановление се явява необосновано и следва да се отмени, а делото по изложените съображения да се върне на прокурора за продължаване на разследването.

Водим от горното и на осн.чл. 244 ал.5 , вр. ал.1 от НПК , съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 12.01.2023г. на ОП – Хасково за спиране на наказателното производство по д.п. № 372/2019 г. по описа на РУ– Свиленград.

ВРЪЩА делото на Окръжна Прокуратура - Хасково за продължаване на разследването.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____